

man: „det ærede Medlem Hr. Stauning“, og saa længe man taler til det ærede Medlem, siger man fremdeles enten: „det ærede Medlem Hr. Stauning“, eller blot: „det ærede Medlem“, eller: „det ærede Medlem, som jeg nys nævnte“ o. s. v. Men hvis man begynder med at sige „Hr. Stauning“ og maaske tilføjer „det ærede Medlem“, maaske ikke, vil man, naar man har nævnt Navnet nogle Gange, gaa over til at sige „De“ eller „du“, og saa er man lige inde i den direkte Tiltaleform. Jeg tror altsaa, vi skal fastholde dette, at den pligtmæssige Tiltaleform er: „det ærede Medlem“. Jeg vil derfor henstille, at Udvalget, hvis Ændringsforslag Nr. 3 bliver forkastet, træder sammen inden anden Behandling og prøver, om det ikke kan enes om en saadan Affattelse.

Dernæst er jeg Medforslagsstiller, idet det er stillet af hele Udvalget, til Ændringsforslag Nr. 5, der er affattet saaledes: „Endvidere kan Tinget bestemme, at Stedfortræderen tager Sæde i Tinget, naar et Medlem i mindst 3 Maaneder ikke har kunnet deltage i Tingets Møder“. Dette har jeg i og for sig intet at indvende imod, men jeg maatte ønske tilføjet, at Tinget ogsaa kan tage Bestemmelse om at indkalde Stedfortræderen i det Tilfælde, et Medlem søger Orlov bevilget af Tinget selv, hvilket man skal, naar man ønsker Orlov i mere end 14 Dage. Altsaa, hvis et æret Medlem begærer Orlov i 4, 6 eller 8 Uger for at foretage en Rejse i Udlandet, hvad enten det er for at styrke sig eller i Undersøgelser- eller Studie-Øjemed, maatte Tinget ogsaa have Ret til at tage Bestemmelse om, at Stedfortræderen skal indkaldes f. Eks. efter Ønske af det ærede Medlem selv eller af det Parti, han tilhører. Der kan jo være en Situation, hvor Stemmerne ved almindelige politiske Afstemninger staar omtrent lige i Tinget, og hvor det kan være overmaade uheldigt for det ene af Partiernes at undvære et Medlems Stemme i 3 Maaneder. Ogsaa dette vil jeg henstille til Overvejelse mellem første og anden Behandling.

Ordføreren (Laurvs Kvist): Overfor Hr. Zahles Udtalelser vil jeg sige, at jeg beklager selvfølgelig med Hr. Zahle, naar det synes, at han ikke skulde have været opført som Medforslagsstiller til det vedkommende Ændringsforslag, men det er sikkert, at under de Forhandlinger, der er førte i Udvalget, har Hr. Zahle gentagende sagt, at han sluttede sig til

dette Ændringsforslag. Det er rigtigt, at han ikke var til Stede i det sidste Møde, og det er ogsaa rigtigt, at den Bemærkning, han her kom med, fremsatte han overfor mig personlig, efter at Udvalget havde sluttet sit Arbejde, men han gjorde ingen Fordring paa at faa det forandret. Jeg maatte derfor absolut gaa ud fra, at Hr. Zahle i Henhold til sine Udtalelser i Udvalget og i Henhold til, at han ikke havde gjort nogen Indvending mod den foreløbige Indstilling, som var tilstillet Medlemmerne, vilde staa som Medforslagsstiller. Hr. Zahle har jo heller ikke direkte protesteret derimod, og jeg tror nok, min Fremstilling var korrekt.

Zahle: Jeg har paa ingen Maade villet støde den ærede Formand og Ordfører for Udvalget, tværtimod har jeg takket den ærede Ordfører, fordi han saa elskværdig havde sat mig som Medforslagsstiller. Det er sikkert gjort i god Tro og med den bedste Hensigt; jeg sagde jo ogsaa udtrykkelig, at den ærede Ordfører havde dækket min Forseelse med Kærlighedens Kaabe, og jeg takker den ærede Ordfører derfor. Der er ikke noget udestaaende mellem os i saa Henseende, jeg har ingen Grund til at være vred paa det ærede Medlem. Men jeg har ogsaa sagt til den ærede Ordfører, at jeg kom til at gøre disse Bemærkninger her fra denne Plads, fordi jeg ved at være kommet for sent til Udvalgsmødet ikke havde faaet Lejlighed til at fremføre dem der. I Anledning af, at den ærede Ordfører i det, som han nu sagde, tiltalte mig „Hr. Zahle“, skal jeg sige, at jeg mener, at den pligtmæssige Tiltaleform her i Tinget bør være: Det ærede Medlem Hr. den og den. (Afbrydelse). Jeg siger ikke, at det gælder nu, men det er det, jeg foreslaar, at i Modsætning til nu, hvor man siger: „Hr. den og den, Fru den og den, Frøken den og den“, skal man sige: „Det ærede Medlem, Hr. den og den“ o. s. v.

Lillelund: Som Medlem af Udvalgets Mindretal, der forhaabentlig bliver Flertal her i Salen, vil jeg sige, at der er et Par Ting, hvorom der ingen Uenighed er. Der er fuldstændig Enighed om, at man ikke bør benytte den direkte Tiltaleform, og om, at man ikke maa benytte nogen som helst Titulatur, man maa ikke sige: Doktor den og den, Professor den og den, o. s. v. Hvad der er Uenighed om, er, om man skal benytte et Nummer eller vedkommende ærede Medlems Navn. Jeg vil ind-